

ב"ה

ו' תשרי

יום ההילולא של הרבנית הצדקנית
מרת חנה שניאורסאהן ע"ה ז"ל

משניות אותיות השם

חנה

חנה

מסכת שבת פרק כ"ב

א. חבית שנושברה, מוצילין הימנה מזון שלש סעודות, ואומר לאחרים, באו והצילו לכם, ובלבד שלא יספגו. אין סומטין את הפרות להוציא מהן משקין, ואם יצאו מעצמן, אסורין. רבי יהודה אומר, אם לאכלין, היוצא מהן מותר, ואם למשקין, היוצא מהן אסור. חלות דבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן, אסורין. ורבי אליעזר מתיר:

ב. כל שבא בחמין מערב שבת, שורין אותו בחמין בשבת, וכל שלא בא בחמין מערב שבת, מדיחין אותו בחמין בשבת, חוץ מן המליח הישן, ודגים מלוחים קטנים וקוליס האספגין, שהדחתן זו היא גמר מלאכתן:

ג. שובר אדם את החבית לאכל הימנה גרונרות, ובלבד שלא יתפון לעשות בלי. ואין נוקבים מגופה של חבית, דברי רבי יהודה. וחכמים מתירין, ולא יקבנה מצדה. ואם היתה נקובה, לא יתן עליה שעה, מפני שהוא מותר. אמר רבי יהודה, מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זבאי בערב, ואמר, חוששני לו מחטאת:

ד. נותנין תבשיל לתוך הכור בשביל שיהא שמור, ואת המים הנפים ברגלים בשביל שיצנו, ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו. מי שגששו כליו בדרך במים, מזהלך בהן ואינו חושש. הגיע לחצר החיצונה, שומטין בחמה, אבל לא כנגד העם:

ה. הרוחץ במי מערה ובמי מבריא ונסתפג, אפלו בעשר אלגומיאות, לא יביאם בידו. אבל עשרה גבי אדם מסתפגין באלגומית אחת פניהם ידיהם ורגליהם, ומביאין אותה בידו:

חנה

מסכת שבת פרק כ"א

א. נוטל אדם את גנו והאבן בידו, וכלפלה והאבן בתוכה, ומטלטלין תרומה ממאה עם הטהורה ועם החלין. רבי יהודה אומר, אף מעלין את המדמץ באחד ומאה:

ב. האבן שעל פי החבית, מטה על צדה והיא נופלת. היתה בין החביות, מגביה ומטה על צדה והיא נופלת. מעות שעל הכר, נוער את הכר והן נופלות. היתה עליו לשלשת, מקנחה בסמרטוט. היתה של עור, נותנין עליה מים עד שתכלה:

ג. בית שמאי אומרים, מגביהין מן השלחן עצמות וקלפין, ובית הלל אומרים, נוטל את הטבלה כלה ומנערה. מעבירין מלפני השלחן פוררין פחות מבזית ושער של אפונין ושער של עדשים, מפני שהוא מאכל בהמה. ספוג, אם יש לו עור בית אחיה, מקנחין בו, ואם לאו, אין מקנחין בו. וחכמים אומרים בין כך ובין כך, נוטל בשבת, ואינו מקבל ממאה:

חנה

מסכת ברכות פרק ב'

א. הנה קורא בתורה, והגיע זמן המקרא, אם בן לבו, יצא. ואם לאו, לא יצא. בפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב, ובאמצע שואל מפני היראה ומשיב, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, באמצע שואל מפני היראה, ומשיב מפני הכבוד, בפרקים שואל מפני הכבוד, ומשיב שלום לכל אדם:

ב. אלו הן בין הפרקים, בין ברכה ראשונה לשניה, בין שניה לשמוע, ובין שמע ליהיה אם שמע, בין יהיה אם שמע לויאמר, בין ויאמר

ברבן גמליאל שקרא בלילה הראשון שנשא.
אמרו לו תלמידיו, לא למדתנו, רבנו, שחתן
פטור מקריאת שמע בלילה הראשון. אמר להם,
איני שומע להם לבטל ממני מלכות שמות אפלו
שעה אחת:

ו. רחץ לילה הראשון שמתה אשתו. אמרו לו
תלמידיו, לא למדתנו, רבנו, שאכל אסור לרחץ.
אמר להם, איני כשאר כל אדם, אסמנים אני:

ז. ובשמות טבי עבדו, קבל עליו תנחומין. אמרו
לו תלמידיו, לא למדתנו, רבנו, שאין מקבלין
תנחומין על העבדים. אמר להם, אין טבי עבדי
כשאר כל העבדים, כישר היה:

ח. חתן אם רצה לקרות קריאת שמע לילה
הראשון, קורא. רבן שמעון בן גמליאל אומר, לא
כל הרוצה למל את השם יצל:

לאמת ויציב. רבי יהודה אומר, בין ויאמר לאמת
ויציב לא יפסיק. אמר רבי יהושע בן קרחה, למה
קדמה שמע לוהיה אם שמע, אלא כדי שיקבל
עליו על מלכות שמות תחלה, ואחר כך יקבל
עליו על מצות. והיה אם שמע לוֹיֹאמר, שוהיה
אם שמע נוהג ביום ובלילה, ויאמר אינו נוהג
אלא ביום:

ג. הקורא את שמע ולא השמיע לאזנו, יצא. רבי
יוסי אומר, לא יצא. קרא ולא דקדק באותיותיה,
רבי יוסי אומר יצא, רבי יהודה אומר לא יצא.
הקורא למפרע, לא יצא. קרא וטעה, יחזר
למקום שטעה:

ד. האמנין קורין בראש האילן או בראש הנדבד, **מה שאין רשאים לעשות בן בתפלה:**

ה. חתן פטור מקריאת שמע בלילה הראשון
עד מוצאי שבת, אם לא עשה מעשה. מעשה

“I am better for you than ten sons.”

My son, may he be well, can say “I am better for you than ten sons.”

“Some individuals can acquire their [portion in the] World to Come in a single hour.” My son acquires it with the ten minutes that he comes in to visit me every day.

It's already twelve years that I'm on my own. Thank G-d for the good that I have.

What I grasp on to is my son, *shlita*.

—An excerpt from the memoirs of Rebbetzin Chana *ע"ה*
Chabad.org/1909228

קרן חנה

KEREN CHANA

Established by the Rebbe after the passing of his mother, Rebbetzin Chana, this fund provides tuition loans for girls to continue their Torah education.

DONATE TODAY:

KERENCHANA.COM

